

7-8. osztály

Lázár Ervin: A hétfejű tündér

Nagyapa meg a csillagok

Nagyapa napközben olyan, mint minden más öregember. Azaz egészen mégsem olyan, mert fütyörészni szokott, és beszélget az almáíával. Kedveseket mondhat nekik, mert az almáíák majdnem mindig mosolygósak.

De hát ezt nem furcsállotta Babó Titti, mert ha egy kicsit odafigyelt, ő maga is tudott az almáíákkal beszélgetni. Egyszerű ez annak, aki tud almáíául. Márpedig ők tudtak, Nagyapa is meg Babó Titti is. Azt nem értette Babó Titti, hogy éjszakánként hova tűnik Nagyapa. Mert Nagyapa minden áldott este fogott egy hosszú létrát, kalapácsot meg szöget tett a zsebébe, és elindult valamerre. Azt sem tudta Titti, mikor szokott Nagyapa a létrával hazajönni, mert addigra mindig elaludt.

Reggelente néhányszor kérdezte, hogy merre járt az éjszaka, de Nagyapa csak mosolygott a bajusza alatt.

Még szerencse, hogy Mikkamakka gyakran meglátogatta Babó Tittit. Mert ismeretes, hogy Mikkamakka majdnem mindent tud. Avagy: majdnem tud mindent. Esetleg: mindent majdnem tud. Megkérdezte hát tőle Titti, tudja-e, hova jár éjszaka Nagyapa.

– Hát te nem tudod? – ámuldozott Mikkamakka.

– Nem – mondta Titti.

– Na jó, elmagyarázom neked. Láttál már csillagos eget?

– Persze.

– Azt is láttad már, hogy időnként egy-egy csillag leesik?

– Láttam, azok a hulló csillagok.

– És mindennap több is leesik. Igaz-e? – folytatta Mikkamakka.

– Igaz... Ez azt jelenti, hogy egyszer csak elfogynak az égről a csillagok? – ijedt meg Babó Titti.

– Na látod – mosolyodott el fölényesen Mikkamakka. – Azt gondolod, hogy mindennap kevesebb csillag van az égen?

– Én aztán nem.

– Nem is gondolhatod, mert nincs kevesebb.

– Bár nem egészen értem – komorodott el Babó Titti. – Mindennap leesik egy csomó, még sincs kevesebb?!

– De nincs ám! Mert Nagyapa minden éjjel összeszedi a lehullott csillagokat, a létráján fölmászik az égre, és szépen visszaszögezi mindeniket.

Babó Titti szájátva hallgatta Mikkamakkát, csak nagy sokára ocsúdott ámulatából.

– És mi lesz – kérdezte suttogva –, mi lesz, ha Nagyapa meghal?

– Ó, te bikfic – nézett rá megrovóan Mikkamakka –, hát nem tudod, hogy Nagyapa sohasem hal meg? Az lehet, hogy egyszer majd már nem jár ki az almáíával beszélgetni. Meg talán veled se beszélget, velem se. De minden éjjel veszi a létráját, összeszedi a lehullott csillagokat, és mind visszaszegi az égre. Mindörökké, a világ végezetéig.

Bizony, Babó Titti, ilyen nagyapád van!